

Klaagschriftnummer: K/21.0002

De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen behandelt het klaagschrift dat op 8 februari 2021 is binnengekomen bij de klachtencommissie. De klacht is ingediend door klager. De klacht richt zich tegen de beslissing om verplichte zorg te verlenen in de vorm van opname in een accommodatie, insluiting en medicatie, welke zorgvormen reeds zijn ingezet. En daarnaast beklagt klager zich over de handelswijze van Lentis voorafgaand aan de toepassing van verplichte zorg. In het klaagschrift heeft klager tevens verzocht om vergoeding van de materiële schade. De voor behandeling verantwoordelijke personen zijn verweester 1 en verweerder 2.

Verloop van de klachtprocedure

Het klaagschrift is ontvangen op 8 februari 2021. Op 15 februari 2021 is een door klager ondertekende toestemmingsverklaring voor dossierinzage ontvangen. De toelichting van de patiëntenvertrouwenspersoon is ontvangen op 15 februari 2021. De toelichting van de patiëntenvertrouwenspersoon op het verzoek tot schadevergoeding is ontvangen op 15 februari 2021. Het door verweerders opgestelde verweerschrift is ontvangen op 17 februari 2021. De reactie van de Raad van Bestuur van Lentis op het verzoek tot schadevergoeding is ontvangen op 17 februari 2021.

Schriftelijke stukken (klachtdossier):

- Klaagschrift dd. 5 februari 2021;
- Aanvullingen van klager op toelichting 16-02-2021;
- Toelichting patiëntenvertrouwenspersoon dd. 15 februari 2021;
- Toelichting op verzoek tot schadevergoeding dd. 15 februari 2021;
- Verweerschrift dd. 16 februari 2021;
- Reactie Raad van Bestuur Lentis op verzoek tot schadevergoeding dd. 17 februari 2021.

Partijen hebben een afschrift van elkaars stukken ontvangen.

Inzage van het patiëntdossier van klager heeft voorafgaand aan de zitting plaatsgevonden. In verband met de maatregelen omtrent het Corona-virus heeft de zitting plaatsgevonden middels een beeldbel-verbinding via Microsoft Teams.

Hoorzitting van 18 februari 2021. Hieraan namen deel:

- klager, bijgestaan door de patiëntenvertrouwenspersoon;
- verweerders, bijgestaan door de jurist gezondheidsrecht.

en voor de klachtencommissie:

- de voorzitter klachtencommissie;
- de psychiater, lid klachtencommissie;
- de klinisch psycholoog, lid klachtencommissie;

Voor de verslaglegging nam de ambtelijk secretaris klachtencommissie, deel.

De inhoud van het klaagschrift, de toelichtingen van de patiëntenvertrouwenspersoon en het verweerschrift worden hier als herhaald en ingelast beschouwd.

De klacht

Klager heeft, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

In 2017 heeft klager contacten gehad met Lentis, eigenlijk heeft hij sindsdien een “spuughekel” aan mensen van Lentis en hij zal niet vanuit hem zelf contacten ondernemen met medewerkers van Lentis. Klager heeft een voicemail bericht ontvangen van de heer ..., psychiater van Lentis, hij weet niet exact meer wanneer dit was. Hij denkt dat zijn vriendin contacten had met Lentis, dat wist hij niet. Opeens kwamen er in oktober 2020 twee mensen bij zijn huis die aangaven dat zij van de GGD zouden zijn, maar klager herkende één, de mannelijke persoon, als zijnde een medewerker van Lentis. De vriendin van klager had ze binnen gelaten.

Maar klager wilde door deze leugen niet meer met hen in gesprek en heeft hen weggestuurd. Wel is klager van mening dat ongeveer een uur voordat deze mensen hem bezochten hij toch weer last had van luidsprekerterreur door de tweede, vrouwelijke persoon. Die klager toespraken, er werd gezegd *“we komen je helpen...”*. Hij heeft deze terreur luid en duidelijk opgenomen, dit zijn geen hallucinaties of waanideeën.

Klager heeft op 3 november 2020 een brief gekregen van de geneesheer-directeur van Lentis waarin hij geïnformeerd werd over de mogelijke aanvraag van een zorgmachtiging door het college van B&W van de gemeente Oldambt, dit is echter een bestuursorgaan en die kan wettelijk helemaal geen aanvraag doen voor een zorgmachtiging. Hij moest binnen heel korte termijn een plan van aanpak opstellen. Vervolgens zou de geneesheer-directeur het plan beoordelen en wanneer zij hier niet mee akkoord ging, zou ze een zorgmachtiging aan gaan vragen. Dit bericht overviel klager. Hij is van mening dat als hij nergens iets van af weet en van mening is dat het goed met hem gaat, hij hier ook niet op kon reageren. Klager voelt zich fysiek gezond, hij heeft alles goed op een rijtje en is niet vergeetachtig. Klager is van mening dat er geen sprake is van psychotische decompensatie.

Klager zat vanwege knieklachten in de ziektewet maar zijn werkgever, PostNL, nam daar geen genoegen mee en heeft hem ontslagen. Hij was werkloos thuis maar maakte regelmatig een wandeling door de buurt en deed zijn boodschappen bij de supermarkt.

In de zorgmachtiging wordt gesproken over een onderzoek wat door de heer ..., psychiater, bij klager zou zijn verricht, klager kent deze persoon niet en hij heeft hem ook niet gesproken. Toch heeft deze heer een medische verklaring over hem afgegeven. In deze medische verklaring wordt gesproken over klachten waarin klager zich absoluut niet herkent. Klager denkt dat deze klachten overgenomen zijn uit de rapportages van 2017, toen werd hij opgenomen op basis van die aantijgingen. Hij heeft nergens last van, ook niet van luidsprekerterreur, hoort geen stemmen en ziet geen groene mannetjes. Klager denkt dat de uitspraak over het zien van groene mannetjes een soort Groningse uitdrukking is. Hij gebruikt geen medicatie, ook tijdens de huidige opname niet, en ook geen alcohol of drugs.

Van luidsprekerterreur was sprake tot ongeveer 2016, toen de burens deze terreur op hem uitoefenden waardoor hij doof is geworden aan één oor. Hij heeft geen idee waarom zijn burens dit deden, misschien wilden ze hem wegpesten. Recent is dit nog wel enkele keren voorgevallen, de burens laten dan geluiden horen op een frequentie die klager kan horen, klager heeft hier opnames van gemaakt met zijn telefoon. Hij heeft dat aan anderen laten horen maar die geloven hem niet en sommigen zeggen zelfs dat hij gek is. Klager is er van overtuigd dat dit laatste niet klopt.

Klager is vanwege het feit dat hij weinig te maken had gehad met Lentis, behalve het onaangekondigde bezoek in oktober 2020, doelbewust niet naar de zitting van 18 januari 2021 gekomen. Klager was niet in het bezit van een Windows computer waardoor hij ook niet de juiste Skype-verbinding zou kunnen maken die nodig is om deel te kunnen nemen aan de zitting. Hij heeft tevens de advocaat die hem toegewezen was afgewezen om hem te gaan verdedigen bij die zitting. Een advocaat die aangewezen wordt, zo weet klager uit ervaring, zit alleen maar voor de formaliteiten bij de zitting en heeft verder weinig inbreng.

Toch heeft de rechter in deze zitting een uitspraak gedaan: er kon op basis van de in het dossier van klager aanwezige informatie geen beslissing worden genomen om een zorgmachtiging af te geven. Maar de rechter besloot ineens wel om een week later met hetzelfde dossier en dezelfde kennis een nieuwe zitting te houden. In die tussenliggende week heeft klager geen contact met wie dan ook gehad hierover. Klager besloot dan ook doelbewust om niet naar die zitting te gaan.

De rechter heeft bij die nieuwe zitting ineens gebeld met een verpleegkundige van Lentis en telefonisch contact gehad met de advocaat die klager had afgewezen. Klager en de advocaat hadden de beslissing van de rechter nog niet ontvangen op 27 januari 2021.

Op 27 januari 2021 omstreeks 12.15 uur kwam de politie bij klager thuis, klager was bezig in de bijkeuken om kleding uit de wasmachine te halen. Klager heeft op 3 februari 2021 een brief *“beslissing verlenen verplichte zorg”* ontvangen waarin wordt aangegeven dat verweerder 2 klager op 27 januari 2021 zou hebben bezocht en een inschatting zou hebben gemaakt van het toestandbeeld. Klager zou een dreigende houding hebben aangenomen, die passend zou zijn psychotische decompensatie. Klager heeft een bewakingscamera hangen, zowel binnen als buiten zijn woning, en hij is van mening dat verweerder 2 niet aanwezig was, tenzij deze een politie-uniform zou hebben gedragen. Klager was boos omdat de politie zijn voordeur, inclusief kozijn, heeft beschadigd, maar hij was absoluut niet dreigend. Toch werd klager door middel van pepperspray door de politie overmeesterd en aangehouden.

De beweringen van de heer ... (vanuit de medische verklaring) en van verweerder 2, dat klager angstig en gewelddadig zou zijn, kloppen niet. Dat is sterk overdreven. Klager is wel boos over de opname en over wat hieraan vooraf ging.

Klager heeft na aankomst in de kliniek injecties met medicatie gekregen en werd opgesloten in de separeer. Daar heeft hij tot 29 januari 2021 moeten blijven zonder met iemand gesproken te hebben. Op 29 januari 2021 sprak klager voor het eerst met verweerder 1 waarna hij naar de reguliere afdeling mocht, overigens was dit geen inhoudelijk gesprek. Een inhoudelijk gesprek heeft klager pas op 3 februari 2021 omstreeks 11.30 uur gehad. Klager is nu volledig op de afdeling, er wordt hem een pilletje aangeboden dat hij mag slikken.

De patiëntenvertrouwenspersoon vult in haar toelichting namens klager nog aan dat door het ontbreken van een gesprek er geen inschatting gemaakt kan zijn van zijn toestand of enige vorm van nadeel. Daarnaast heeft klager van de zorgaanbieder geen afschrift van de zorgmachtiging ontvangen toen de verplichte zorg werd verleend.

De zorgverantwoordelijke heeft ter uitvoering van de zorgmachtiging bij binnenkomst in de kliniek een beslissing tot verlenen van verplichte zorg genomen zonder zich op de hoogte te stellen van de actuele gezondheidstoestand van klager. De enige informatie die bij de zorgverantwoordelijke bekend was, was informatie van derden over zijn actuele gezondheidssituatie, de reactie van klager op het moment dat hij boos was, zonder agressie, door het intrappen van zijn deur en de informatie uit het oude dossier van 2017.

Verzoek tot schadevergoeding:

Uit het klaagschrift van de klager en in de bijbehorende toelichting is af te leiden dat klager van mening is dat hem vanaf 27 januari 2021 onrecht is en wordt aangedaan en dat hij van mening is dat hij daarvoor door Lentis in financiële zin behoort te worden gecompenseerd.

In de toelichting op het verzoek tot schadevergoeding van de patiëntenvertrouwenspersoon wordt verwezen naar het onderzoeksrapport van de Universiteit van Amsterdam (UvA) uit 2019 "Schadevergoeding vragen aan een klachtencommissie als bedoeld in de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg; wat is billijk?".

Onderdeel van die studie was een mede op basis van relevante rechtspraak ontwikkeld forfairair stelsel dat een handvat bood voor onderbouwing van schadevergoedingsverzoeken in het kader van de Wvvgz. Inmiddels is dit stelsel aangepast en is versie 2.0 beschikbaar.

Uit het klaagschrift en in de bijbehorende toelichting geschetste feiten is op te maken dat ten aanzien van klager sprake is van normovertredend handelen. Specifiek gaat het hier om het punt dat de zorgverantwoordelijke ter uitvoering van de zorgmachtiging een beslissing tot verplichte zorg heeft genomen en heeft nagelaten zich op de hoogte te stellen van de actuele gezondheidssituatie van klager, zonder met klager overleg te hebben gevoerd.

Daarnaast heeft de zorgverantwoordelijke bij de beslissing niet naar de algemene uitgangspunten, criteria voor en doelen van het toepassen van verplichte zorg als bedoeld in artikel 2.1 lid 1, 2, 3, 6, 8 en 9 en artikel 3:3 en artikel 3:4 gehandeld.

Voor de klacht rondom het toepassen van verplichte zorg in de vorm van opname in een accommodatie betreft het een periode van ongeveer drie weken. Voor de klachten rondom het toepassen van verplichte zorg in de vorm van medicatie en insluiting gaat het over een periode van minder dan 1 week.

Klager heeft immateriële schade geleden als gevolg van het normovertredend handelen, die er niet was geweest als er overeenkomstig de geldende normering was gehandeld. Dit geldt zowel voor de aangegeven tekortkoming afzonderlijk, als voor de tekortkomingen in combinatie. Klager heeft erg veel onzekerheid gehad over waarom hij werd opgenomen en vervolgens ook nog gesepareerd werd en medicatie toegediend kreeg. Dit heeft gevoelens van boosheid en angst opgeroepen bij klager. Klager verzoekt om een schadevergoeding van in totaal € 3200 aan immateriële schade.

Daarnaast is klager van mening dat bij de uitvoering van verplichte zorg hem materiële schade is aangedaan, de deur van zijn woning werd ingetrapt en daarbij raakten zowel de deur als het kozijn beschadigd. Klager wenst dat deze schade van in totaal € 2300 wordt gecompenseerd.

De patiëntenvertrouwenspersoon verzoekt de klachtencommissie om de door klager verzochte schadevergoeding van in totaal € 5500 toe te kennen, dan wel een schadevergoeding toe te kennen tot een bedrag dat vanuit het oogpunt van billijkheid passend wordt geacht door de commissie.

Het verweer

Verweerders hebben, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

Eind 2020 werd een aanvraag verplichte zorg gedaan en werd verweerder 2 als zorgverantwoordelijke aangewezen. De bedoeling was om een zorgplan op te stellen en dit met klager te bespreken. Vanuit de OGGZ werd informatie gedeeld, deze informatie kwam voornamelijk van de vriendin van klager. Op basis van die informatie werd verweerder 2 gevraagd om een zorgbehandelvraag te formuleren. Dat heeft verweerder 2 gedaan en geprobeerd om deze aan klager voor te leggen. Verweerder 2 heeft meermaals getracht met klager in contact te komen, maar dat lukte niet. Klager werd uitgenodigd voor gesprekken op de locatie van Lentis en verweerder 2 is bij klager aan de deur geweest. Uiteindelijk zijn de conclusies voorgelegd aan de rechter om te bezien of dit voldoende was, deze heeft dat akkoord bevonden. Op 25 januari 2021 heeft de rechtbank Noord Nederland de zorgmachtiging verleend, met als expiratiedatum 25 maart 2021.

Gebaseerd op het ontbreken van bereidwilligheid om in contact te komen met verweerder 2 en de signalen die deze ontving vanuit de vriendin van klager, waren er zorgen omtrent de situatie van klager maar ook om zijn vriendin en was er een zekere mate van urgentie om in contact te komen met klager. Vriendin van klager maakte zich ook zorgen om haar eigen veiligheid en vermeldde daarnaast dat klager bij haar had aangegeven zich te zullen suïcidieren wanneer verplichte zorg zou worden ingezet.

Het wegsturen van de medewerkers van de GGD werd geïnterpreteerd als mogelijke agressiviteit. Verweerder 1 heeft klager op 25 januari 2021 thuis bezocht, klager was echter niet thuis.

Op 27 januari 2021 is verweerder 2, gezien de lastig in te schatten situatie omtrent de gevaarstelling, samen met de politie en een collega naar de woning van klager gegaan. Er was vooraf met de politie afgesproken dat wanneer het verweerder en zijn collega niet lukte om in contact te komen met klager, de politie het zou overnemen. Verweerder 2 heeft op het raam geklopt en door de brievenbus zichzelf kenbaar gemaakt door te roepen.

Vriendin van klager had de sleutel van de woning aan verweerder 2 overhandigd, zodat zij door middel van de sleutel de deur zouden kunnen openen maar dit ligt niet binnen de bevoegdheid van verweerder 2, de sleutel is aan de politie overhandigd.

De politie heeft geprobeerd de deur met de sleutel te openen maar dit lukte niet, waarschijnlijk omdat er aan de binnenkant van de deur een sleutel in het slot stak. De politie heeft besloten de deur te forceren. Daarop kwam klager naar de deur en riep dat het illegaal was wat er gebeurde. Het glas in de deur knapte kapot. Op dat moment kwam de politieagent tegenover klager te staan. De agent heeft klager nogmaals verzocht de deur te openen, klager deed dat niet. Omdat er vrij grote stukken glas bij de voordeur lagen en nog in de deur zaten, ontstond er een gevaarlijke situatie. Op dat moment ging klager naar een ander vertrek in de woning en was niet zichtbaar wat daar gebeurde. Op dat moment is besloten om klager te overmeesteren en mee te nemen naar de kliniek Winschoten. Klager bood daarbij fysiek verzet en de politie heeft pepperspray in moeten zetten.

Verweerder 1 heeft slechts enkele minuten van contact gehad bij de woning van klager. Verweerder 1 heeft op dat moment geoordeeld dat er voldoende stoornis gerelateerd nadeel was om klager in elk geval uit zijn huis te halen en te vervoeren naar de kliniek Winschoten.

Verweerder 1 benoemt dat klager in een hoge opwindingsstoestand arriveerde in de kliniek, dit is gezien het gebeurde bij de woning van klager zeker voorstelbaar. Klager was zeer gedreven en negeerde verweerder 1 en de verpleegkundige van dienst actief. Klager was verbaal actief aanwezig.

Om de opwindingsstoestand te laten afnemen en de separatie zo kort mogelijk te laten duren, is ingrijpmedicatie intramusculair toegediend.

In de kliniek startte klager met risperidon, klager neemt dit vrijwillig, dat wil zeggen zonder verzet, in maar het verplicht nemen van medicatie is wel aangezegd door middel van een brief in het kader van artikel 8:9 Wvvgg. Medicatie in de vorm van depot is met klager besproken, maar klager geeft aan dat hij dat niet wil. Binnen de kliniek is zicht op inname van de medicatie maar voor de overgang naar ambulante zorgverlening zal opnieuw bekeken moeten worden of er overgegaan dient te worden naar depotmedicatie, mogelijk in de vorm van verplichte zorg, geeft verweerder 1 aan.

In de observaties van de verpleging en verweerder 1 komen psychotisch belevingen niet heel duidelijk naar voren, klager is functioneel in contact en blijft oppervlakkig in het contact. Dit herkent verweerder 1 ook van de vorige opname van klager. De aanwijzingen die er zijn voor het niet goed functioneren van klager, komen van derden. Dit is in de huidige klinische setting niet goed zichtbaar omdat klager zich afzijdig houdt en niet laat zien wat er in hem om gaat.

Het ziektebesef en –inzicht is eigenlijk volledig afwezig, naar de mening van verweerder 1. Daarmee ontbreekt ook de inschatting van klager of behandeling voor de stoornis noodzakelijk is. Daarover zal er structureel een verschil van mening blijven, acht verweerder 1. Op het moment dat de zorgmachtiging zal verlopen, zal klager de contacten en behandeling stoppen. Klager waardeert zijn belangen op een andere manier dan zijn omgeving dit doet.

Verweerder 1 acht klager op basis van voorstaande niet in staat om ten aanzien van de psychiatrische ziekte en behandeling te komen tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake.

Verzoek tot schadevergoeding:

Verweerders zijn van mening dat zij niet verantwoordelijk kunnen worden gehouden voor de acties van de politie en de mogelijk daaruit voortgevloeide materiële schade aan de deur van de woning van klager.

De Raad van Bestuur is van mening dat de beslissing om de deur van de woning van klager te forceren is genomen door de politie. De politie heeft dit noodzakelijk geacht om haar helpende, ondersteunende en de-escalerende taak goed en op een veilige en verantwoorde manier te kunnen uitvoeren. Hiervoor kan Lentis niet verantwoordelijk worden gehouden.

De Raad van Bestuur van Lentis kan zich niet vinden in het door de patiëntenvertrouwenspersoon gehanteerde forfairtair stelsel op basis waarvan de bedragen voor schadevergoeding zijn vastgesteld. Zij is van mening dat bij het toekennen van schadevergoeding niet alleen standaard bedragen moeten worden gehanteerd maar rekening dient te worden gehouden met alle feiten en omstandigheden.

Uit het inhoudelijke verweer van verweerders komt naar voren dat zij ervan overtuigd zijn dat zij zorgvuldig en binnen de wettelijke kaders gehandeld hebben.

Mocht de Regionale klachtencommissie van mening zijn dat klachtonderdelen van klager gegrond dienen te worden verklaard dan vraagt de Raad van Bestuur rekening te houden met de gevolgen die de gedragingen voor klager hebben gehad. Zou klager mogelijk niet ook opgenomen zijn in de instelling wanneer de zorgverantwoordelijke zorgvuldiger zou hebben gehandeld?

De Raad van Bestuur acht, wanneer de klachtencommissie van mening is dat het onderdeel van de klacht ten aanzien van de toepassing van de vorm van verplichte zorg, opname in accommodatie, gegrond dient te worden verklaard, een schadevergoeding tussen €25 (bij minimale gevolgen) en €800 (bij grote gevolgen), redelijk en billijk.

Ten aanzien van het toepassen van verplichte zorg in de vorm van medicatie acht zij een vergoeding van €75 redelijk en billijk, wanneer de Regionale klachtencommissie van mening is dat dit onderdeel van de klacht gegrond is.

Ten aanzien van het toepassen van de verplichte zorg in de vorm van insluiting acht de Raad van Bestuur een schadevergoeding van maximaal €300,- redelijk en billijk wanneer de Regionale klachtencommissie van mening is dat dit klachtonderdeel gegrond is.

Overwegingen en conclusies van de klachtencommissie

Ten aanzien van de ontvankelijkheid en de bevoegdheid

Op grond van artikel 10:3 Wvggz kan de betrokkene, de vertegenwoordiger of een nabestaande van betrokkene een schriftelijke en gemotiveerde klacht indienen bij de klachtencommissie over de nakoming van een verplichting of een beslissing op grond van de in dat artikel opgesomde artikelen uit de Wvggz.

De klachtencommissie kan de klachten op basis van artikel 14 van de Wvkgz en het klachtenreglement Lentis/UCP, laatstelijk vastgesteld op 1 april 2020, beoordelen. De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen is eveneens bevoegd om een klacht op grond van de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg te behandelen indien die samen is ingediend met een klacht in het kader van de Wvggz.

De klacht is gericht tegen de handelswijze voorafgaand aan de uitvoering van verplichte zorg en de uitvoering door de zorgverantwoordelijke van verplichte zorg, in de vorm van insluiting, opname in accommodatie en medicatie, zoals neergelegd in de beslissing van 27 januari 2021.

Op grond van de artikelen 3:1 en 3:3 Wvggz kan ondanks verzet van de betrokkene daartegen, verplichte zorg worden verleend indien daarvoor een juridische grondslag is en indien het gedrag van een persoon als gevolg van zijn psychische stoornis leidt tot ernstig nadeel. Hierbij geldt dat dit een uiterste middel is, dat er geen

mogelijkheden voor zorg op basis van vrijwilligheid zijn, er geen minder bezwarende alternatieven met het beoogde effect zijn, het verlenen van verplichte zorg, gelet op het beoogde doel van verplichte zorg evenredig is en redelijkerwijs te verwachten is dat het verlenen van verplichte zorg effectief is.

Wat onder ernstig nadeel wordt verstaan, staat in artikel 1:1, lid 2 van de Wvggz. Het gaat om het bestaan van of aanzienlijk risico op:

- a. levensgevaar, ernstig lichamelijk letsel, ernstige psychische, materiële, immateriële of financiële schade, ernstige verwaarlozing of maatschappelijke teloorgang, ernstig verstoorde ontwikkeling voor of van betrokkene of een ander;
- b. bedreiging van de veiligheid van betrokkene al dan niet doordat hij onder invloed van een ander raakt;
- c. de situatie dat betrokkene met hinderlijk gedrag agressie van anderen oproept;
- d. de situatie dat de algemene veiligheid van personen of goederen in gevaar is.

Indien sprake is van (onder meer) het voorgaande kan de verplichte zorg vervolgens worden verleend om:

- a. een crisissituatie af te wenden,
- b. ernstig nadeel af te wenden,
- c. de geestelijke gezondheid van betrokkene te stabiliseren,
- d. de geestelijke gezondheid van betrokkene dusdanig te herstellen dat hij zijn autonomie zoveel mogelijk herwint, of
- e. het stabiliseren of herstellen van de fysieke gezondheid van betrokkene in het geval diens gedrag als gevolg van zijn psychische stoornis leidt tot ernstig nadeel daarvoor.

De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen constateert dat ten aanzien van klager een zorgmachtiging is afgegeven, geldend tot en met 25 maart 2021, waarin als vorm van verplichte zorg onder meer zijn opgenomen de opname in een accommodatie, insluiting en het toedienen van medicatie.

In het voortraject voorafgaand aan de opname in de accommodatie is veelvuldig getracht om met klager in contact te komen, de informatie die de vriendin van klager had gedeeld is zorgelijk te noemen. Er is veel inspanning betracht om te komen tot een beoordeling van het toestandsbeeld van klager, dit is echter niet mogelijk gebleken omdat klager dit stelselmatig afhield.

Klager geeft aan dat er met hem niets aan de hand is. De klachtencommissie kijkt hier echter anders tegenaan dan klager en vindt de duiding door verweerders van klagers gedrag als zijnde voortkomend uit een psychische stoornis wèl overtuigend. Ter zitting geeft klager meermaals blijk van aanwezige wanen, bijvoorbeeld over de luidsprekerterreur. Op basis van een aantal zaken komt klager tot een zeer stellige overtuiging, wat gerelateerd lijkt aan de psychotische belevingen. Daarnaast beantwoordt klager vragen van de commissieleden niet altijd adequaat. Het denken oogt verminderd georganiseerd en ook het tijdsbesef lijkt verstoord. De klachtencommissie is met verweerders van oordeel dat de psychische stoornis tot ernstig nadeel leidt, zoals ernstige maatschappelijke teloorgang. Dit blijkt uit dat wat besproken is op de zitting en het dossier.

De verplichte zorg in de vorm van insluiting heeft zeer kort geduurd, verweerders hebben al het mogelijke in het werk gesteld om de insluiting zo kort mogelijk te laten duren. De verplichte zorg in de vorm van toediening van medicatie direct na opname acht de commissie op basis van het toestandsbeeld van klager op het moment van opname begrijpelijk en wenselijk.

Verweerder 1 heeft ter zitting goed verwoord waarom zij het aannemelijk acht dat klager verminderd in staat is om te komen tot een redelijke waardering van zijn belangen inzake de behandeling van het psychiatrisch ziektebeeld en dat zij hiervoor aandacht heeft.

De klachtencommissie is verder van oordeel dat ook gelet op informatie over de periode voorafgaand aan de zorgmachtiging en opname van klager, voldoende duidelijk is dat er geen andere middelen beschikbaar waren om het ernstig nadeel af te wenden. De behandeling voldoet aan de eisen van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid.

De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen oordeelt dat er momenteel geen perspectief is voor ambulante en vrijwillige zorgverlening, dat er sprake is van maatschappelijke teloorgang waardoor ernstig nadeel voor klager dreigt en verklaart de klacht over het toepassen van verplichte zorg in de vorm van opname in een accommodatie, insluiting en medicatie **ongegrond**.

Het onderdeel van de klacht over de handelswijze voorafgaand aan de toepassing van verplichte zorg is ingediend in het kader van de Wet kwaliteit klachten en geschillen in de zorg. De klachtencommissie heeft geen verwijtbare gedragingen geconstateerd in deze periode en adviseert de directie van de Zorggroep Lentis Ouderen- en Volwassenenpsychiatrie dit onderdeel van de klacht **ongegrond** te verklaren.

Op grond van artikel 3.6 van de klachtenregeling van Lentis bericht de klachtencommissie inzake het klachtonderdeel in het kader van de Wkkgz middels deze uitspraak klager, verweerders en de directie van de betreffende zorggroep over haar bevindingen en (eventuele) adviezen.

De directie dient vervolgens binnen twee weken een bericht aan klager en de klachtencommissie toe te zenden. Dit bericht bevat in elk geval een oordeel over het klachtonderdeel, eventueel te nemen of genomen maatregelen en de mogelijkheden voor een vervolg op de behandeling van de klacht.

Op grond van artikel 21 lid 1 sub b Wkkgz kunnen klagers, indien zij na ontvangst van voormelde mededeling van de zorgaanbieder van mening zijn dat hun klacht onvoldoende is weggenomen zich wenden tot de GGZ Geschillencommissie in Den Haag.

Rechtsmiddelen

De ongegrond verklaarde klachten in het kader van de Wvvgz kan klager voorleggen aan de rechtbank Noord-Nederland binnen zes weken na 18 februari 2021.

Beoordeling

De Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen verklaart de klacht over het toepassen van verplichte zorg in de vorm van opname in accommodatie, insluiting en medicatie **ongegrond**.

Voorts wijst de Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen het verzoek tot schadevergoeding af.

Vervolg

Conform artikel 10:7 Wvvgz kan betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van de betrokkene nadat de beslissing door de Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen is genomen, een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift worden ingediend bij de Rechtbank Groningen ter verkrijging van een beslissing op de klacht.

Aldus gegeven te Winschoten op 18 februari 2021, door de waarnemend voorzitter, en de leden in aanwezigheid van de ambtelijk secretaris.

ambtelijk secretaris klachtencommissie

Secretariaat:

Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen
Postbus 128
9470 AC ZUIDLAREN

Deze uitspraak is verstuurd op 2 maart 2021.